

voldsomste Ord og ud fra samfundsmæssige Grunde angreb den Lov, han i Dag forelægger til Fornyelse.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg maa gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, at det foreliggende Lovforslag ikke gaar ud paa en Fornyelse af Loven om Afgift paa Omsætningen i Kafeer og Restaurationer; denne Lov er nemlig vedtaget permanent af det tidligere Flertal, og der skal en positiv Rigsdagsbeslutning til for atter at ophæve denne Lovs Gyldighed. Derfor var det ikke en Gang sikkert, at et Forslag af mig i saa Henseende kunde vinde Tilslutning; det skal jeg dog ikke gøre Forsøg paa. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, hvorledes det ærede Medlem vilde stille sig til et saadant Forslag. Jeg er klar over, at det konservative Folkeparti i og for sig med Glæde vilde se et Forslag om Ophævelse af denne Lov, men det kom naturligvis an paa, om man saa ogsaa kunde blive enig om, hvad der skulde sættes i Stedet for at skaffe Staten den paagældende Indtægt. Spørgsmaalet er jo nemlig, paa hvilken Maade man skal skaffe Staten Indtægt, og jeg ønsker helst at skaffe Penge paa en anden Maade end gennem denne Lov, men da den i sin Tid blev vedtaget, blev det fastslaaet af de to Partier, der da havde Flertal i begge Rigsdagens Ting, at Indtægten skulde skaffes paa denne Maade. Det er aldrig blevet fastslaaet fra vor Side, bliver det heller ikke.

J. V. Christensen: Med Hensyn til den formelle Side af Sagen er jeg selvfølgelig ganske bekendt med det, den højtærede Minister oplyste.

Naar den højtærede Minister ønsker at kende min og formodentlig mit Partis Stilling til Spørgsmaalet om Ophævelse af denne Skat, vil jeg foreslaa ham at fremsætte Forslag desangaaende, saa kan vi jo se paa det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1926—27.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1349).

Sagen sættes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnes): Det Forslag til Normeringslov, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, er vedtaget i Folketinget, dog ikke med Tilslutning fra alle Sider, idet Partiet Venstre ikke ønskede at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg skal ikke gaa i Detailler med Hensyn til de Ændringer, der er foretaget angaaende Tjenestemandsstillingernes Normering, men skal kort anføre, hvad Lovforslaget betyder økonomisk, saaledes som det foreligger i Øjeblikket.

Da Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, var det beregnet at skulle give en Merudgift af ca. 138 000 Kr., men ved de Ændringsforslag, der paa Ministeriets Foranledning blev stillet under Behandlingen i Folketinget, er denne Merudgift gaaet ned med betydelige Beløb, saa at den nu kun andrager i alt 51 000 Kr. Lovforslagets økonomiske Rækkevidde har altsaa kunnet reduceres, men jeg maa maaske tilføje, at det ikke er paa Grundlag af Forhandlinger mellem de forskellige Partier, det er grundet paa Ændringer, der er foreslaet af Administrationen, og som skulde foreslaas ifølge de Omordninger indenfor Administrationen, Ministeriet har foretaget. Paa Finansministeriets Budget er der saaledes opnaaet en Besparelse paa ca. 90 000 Kr. aarlig, og ogsaa paa de andre Budgetter er der opnaaet Besparelser, som først har kunnet optages i Form af Ændringsforslag, efter at Normeringslovforslaget var fremsat, men som har paavirket dette saaledes, at den samlede Merudgift nu kun er beregnet til at ville udgøre et halvt hundrede Tusind Kroner.

Ejsing: Den højtærede Finansminister udtalte, at Forslaget, da det blev fremsat i Folketinget, betød en Merudgift af 138 000 Kr. Jeg har af de Forhandlinger, der har fundet Sted, forstaaet, at det betød en Merudgift af ca. 200 000 Kr., men at dette Beløb under Lovforslagets Behandling i Folketinget er gaaet ned til ca. 50 000 Kr., altsaa det samme Tal, som Ministeren nævnte. Det er jo ikke nogen stor Forøgelse, der er sket, men det er alligevel nok, naar man mener, at der egentlig ikke skulde ske nogen.

Den højtærede Finansminister nævnte ogsaa, at der paa Finansministeriets Budget var en Besparelse til Lønninger paa ca. 90 000 Kr. Jeg har faaet at vide, at der paa Indenrigsministeriets Budget skulde